

گزارش رسمی دولت هلند درباره افغانستان ژانویه 2005

خلاصه: گزارش وزارت امور خارجه در باره افغانستان ژانویه 2005 صفحه 80-79
اصل گزارش وزارت امور خارجه به زبان هلندی 109 صفحه است. با توجه به اهمیت این سند برای وکلای مهاجرین و ضرورت دسترسی هرچه سریعتر مهاجرین افغانستان به این گزارش ما اول مهمترین بخش ها را ترجمه می کنیم.

ترجمه از ن. فرزاد

تغییرات مثبت در پروسه بازسازی سیاسی افغانستان در مدت زمانی که این گزارش تهیه شده، صورت گرفته است. انتخابات در افغانستان و همینطور در خارج (ایران و پاکستان) بهتر از حد توقع برگزار شده است. هر چند جریان برگزاری انتخابات خالی از اتفاقات و حوادث نبوده است که طی آن انتخابات به صورت ایده آل برگزار شده بتواند، ولیکن نتیجه بدست آمده امیدوار کننده است. هنوز کاملاً نا معلوم است که آیا انتخابات پارلمانی طبق برنامه تعیین شده صورت میگیرد یا خیر.

پاگیری دولت مرکزی در اطراف (کابل - مترجم) بنظر میرسد که در مدت زمانی که این گزارش تهیه شده، تا حدی تقویت یافته است. این کار نتیجه انتصاب والیان توسط رییس جمهور کرزای میباشد. با این وصف جنگ سالاران نقش مهمی در امور سیاسی ایفا میکنند. نمونه آن اسماعیل خان است، که مقام والی ولایت هرات را در کنترل خویش داشت. وی پس از اینکه از این مقام برکنار گردید دوباره در کابینه علیرغم اینکه شرط فارغ التحصیل بودن از دانشگاه را برآورده نمیتوانست، به عنوان وزیر انتصاب گردید.

در حال حاضر وضعیت امنیتی افغانستان مهمترین تهدید برای بازسازی جامعه و حقوق بشر محسوب میشود. در سراسر افغانستان و به ویژه جنوب و شرق وضعیت امنیتی بد وجود دارد. هنوز هم حملات تروریستی صورت میگیرد. این حملات غالباً توسط هواداران طالبان صورت میگیرند. همینطور کابل پایتخت نیز از حملات در امان نمانده است. هنوز هم گروههای بزرگ میلیشیای وجود دارند که سلاحهای خود را طبق برنامه خلع سلاح و تجهیزات و ملکی سازی (دی دی ار) تسلیم نکرده اند. مرحله اصلی برنامه دی دی ار در ماه می 2004 آغاز شده است. هر چند در اواخر دسامبر حدود 25000 نفر خلع سلاح گردیده بود که نصف این تعداد در برنامه ملکی سازی جذب شدند، اما این برنامه به اهداف تعیین شده نرسیده است.

مواد مخدر در سراسر کشور عامل بی ثباتی و جنایت میباشد. محصول مواد مخدر و تعداد هکتار زمین که برای ذرع کوکنار مورد استفاده قرار میگیرد در مدت زمان که این گزارش تهیه شده، افزایش داشته است. کرزای تولید و تجارت مواد مخدر را خطر بزرگتر از حمله شوروی و یا تروریسم خوانده است.

مشکل بزرگ دیگر در افغانستان مسئله خانه میباشد. زیرا کثیری از مهاجران بازگشته به کشور، با در نظر داشت مسئله امنیت عموماً به یک منطقه (کابل) برگشته اند که ضرورت بیشتر برای خانه و سر پناه را به وجود آورده اند. بعلاوه مشکل بزرگ دیگر همانا کمبود شدید زمینه های کاری میباشد. خشکسالی مداوم همراه با مشکلات ذکر شده شرایط تهدید کننده را برای زندگی به وجود می آورد.

نقض حقوق بشر هنوز در سراسر کشور صورت میگیرد. بدین لحاظ دلایلی را برای نگرانی به وجود می آورد. بازسازی بعد از 23 سال جنگ و منازعه تنها چندی قبل آغاز گردیده است. تاسیسات دولتی مثل دادگاهها یا هیج فعالیت نمیکند و یا در یک سطح پایین غیر قابل قبول فعال هستند. مناسبات میان مردان و زنان هنوز در معرض قوانین سختگیرانه و سنن قرار دارد که به موجب آن محرومیت (تحت ستم بودن) زنان قانونی میباشد. حقوق بشر در کشور توسط گروههای مختلف و به دلایل گوناگون زیر پا میگردد. این خطرات عبارت از مواخذه ها، قتل های ناموسی، کینه و دشمنی خانوادگی، حذف و نابودی رقبای سیاسی میباشد.

در مورد اینکه دولت (موقت) به شیوه سیستماتیک حقوق بشر را زیر پا نموده باشد شواهد و مدارک وجود ندارد. رییس جمهور کرزای شخصاً برای اینکه حقوق بشر نقض نگردد و اداره درست را به وجود آورد رنج زیادی را کشیده است. حقوق بشر به صورت اتفاقی توسط ارگان های اجرایی نظام همچون اداره استخباراتی، ارتش، پلیس و فرماندهان محلی وابسته به دولت که با جنگ سالاران محلی ارتباط نیز دارند، زیر پا شده اند.

معلوم نیست که طرح دولت مرکزی در خصوص دسته های مشخص افراد و گروهها چه خواهد بود و در چه زمانی دولت در سراسر کشور نفوذ پیدا خواهد کرد تا بتواند محافظت شهروندان را در مقابل اقدامات قدرت های محلی یا سایر بازیگران تضمین نماید.

ادامه دارد.